

Протокол

№

гр. София, 09.11.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 09.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **5520** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване, на второ четене в 09,46 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ [фирма] – редовно призован, явява се АДВОКАТ Ф., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ главният директор на Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентоспособност" и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма "Иновации и Конкурентоспособност" 2014-2020 при Министерство на икономиката – редовно призован, представител не се явява.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

АДВОКАТ Ф.: Да се даде ход на делото.

С оглед липсата на процесуални пречки, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА, че производството е по реда на чл.226, ал. 1 от АПК и се развива след като с Решение № 6460/28.05.2021 г. по адм. д. № 13591/2020 г. на ВАС, е отменено Решение № 4929/23.09.2020 г., постановено по адм. д. № 675/2020 г. по описа на АССГ при първоначалното разглеждане на делото и същото е върнато за ново разглеждане от друг състав от АССГ за продължаване на производството по проверка законосъобразността на издадените и оспорени индивидуални административни актове.

ДОКЛАДВА, че доказателствата са приети при първоначалното разглеждане на делото.

АДВОКАТ Ф.: На първо място поддържам депозираната жалба срещу обжалваното писмо и решение, като не я поддържам единствено в частта, в която има заявено

доказателствено искане назначаване на ССчЕ. Тъй като считам, че въпросите, които са поставени към ССчЕ се доказват от други представяни по делото писмени доказателства и най-вече от молба от 12.12.2019 г., която е подадена от бенефициента пред УО. Като в нея на практика са приложени писмени и счетоводни документи, които дават отговор на поставените с искането въпроси. И между другото в интерес на истината, аз не видях при първоначалното разглеждане на делото, съдът да се е произнесъл по това искане на жалбоподателя за експертиза нито в първото по делото заседание, нито в разпореждането за насрочване на делото. А той въпросът не е повдигнат и от процесуалния представител на жалбоподателя в първото по делото заседание, но аз считам, че въпросите се доказват с други писмени доказателства, поради което не е необходимо да се назначава въпросната ССчЕ.

Съдът, с оглед настоящото изявление на адвокат Ф. във връзка с доказателствено искане, формулирано в жалбата за допускане извършването на ССчЕ с формулирани в жалбата въпроси намира, че следва да остави без уважение доказателственото искане, доколкото същото не е необходимо за изясняване на обстоятелствата по делото и за отговор на поставените въпроси са представени писмени доказателства, удостоверяващи разходите по финалния отчет, разплащанията от жалбоподателя към доставчиците и другите въпроси, формулирани в жалбата.

Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без УВАЖЕНИЕ доказателственото искане за допускане извършването на ССчЕ, формулирано в жалбата срещу оспорените актове.

АДВОКАТ Ф.: Имам доказателствени искания на основание чл. 226, ал. 2 от АПК. След депозиране на жалбата, по която е образувано настоящото производство след приключване на устните състезания, при първоначалното разглеждане на делото, са настъпили следните нови обстоятелства, за които представям и съм приготвила нарочна молба с писмени доказателства, но съвсем накратко ще разясня във връзка с какво са исканията ми. В решението, което обжалваме, УО отказва верификация на разходи, които са в общ размер на 91 780 лв., които са по 4 бр. договори, сключени с доставчици на бенефициента с основание, че същите са платени след изтичане на датата, на която е трябвало да бъде представен финалния отчет – разходите по принцип са платени, но след тази дата. В хода още на производството пред УО, в кореспонденцията от страна на бенефициента са изтъкнати причините, поради които не е направено въпросното плащане в срок и това е станало, а не запори на банкови сметки по образувани две дела, по реда на КТ от бивши служители на дружеството, които са уволнени дисциплинарно. И, тъй като към настоящия момент имаме вече постановени решения по въпросните дела, аз считам, че същите следва да бъдат приети. Като по конкретно моля да вземете предвид следното:

На първо място е ясно, че всеки при определени предпоставки може да предяви иск, да поиска обезпечение на иска си, но дали този иск е основателен се решава в следствие с влязло в сила решение, до постановяването на което обаче отнема определен период от време. А в случая считам, че следва да бъде взета предвид и личността на лицата, които са предявили тези два иска по реда на КТ, които искове са

обезпечени, чрез запор на банкови сметки на дружеството-бенефициент.

СЪДЪТ: Тези доказателства не сте ли ги представили и при първото разглеждане на делото?

АДВОКАТ Ф.: Не, ние сме представили само доказателства, че делата са заведени и те към момента са решени! Аз считам, че ако тези запори на банкови сметки не бяха наложени, а се установяват от представените доказателства, които ще представя сега, че исковете са неоснователни, то дружеството е щяло да извърши своите плащания в срок. И поради тази причина, аз считам, че те са относими към решаването на спора, тъй като ако не е имало трудови дела, ако не е имало запор на банкови сметки, то дружеството щеше да се разплати. А поради наличието на висящи дела и на запор на банкови сметки, които към момента се установява, че са на 90 % неоснователни, тъй като исковете на ищците са уважени в съвсем малка степен.

Представям молба с писмени доказателства, които са новонастъпили, с оглед разпоредбата на чл. 226, ал. 2 от АПК и не са могли да бъдат известни при първоначалното разглеждане на делото до момента на приключване на съдебното следствие. Изложих кратки аргументи за относимостта им по спора и моля да бъдат приети като доказателства по делото, представям ги с копие и за ответната страна.

Съдът намира, че следва да приеме представените писмени доказателства, като ще цени същите с акта си по същество.

Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото представените писмени доказателства от адвокат Ф., подробно описани от т. 1 до 5 от днес представената молба.

АДВОКАТ Ф.: Други доказателствени искания нямам. Моля да дадете ход по същество.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВОКАТ Ф.: Моля да уважите жалбата срещу депозираното писмо и решение на УО и да отмените същите. Моля да ми бъде предоставен срок за писмени бележки. Като само съвсем на кратко, буквално в две изречения искам да изложа основните пороци, които считам, че са налице в писмото и в решението на УО.

На първо място, пак УО не прави разлика между това кога един разход не се верифицира и това кога един разход подлежи на възстановяване, под формата на индивидуална финансова корекция. Така например в обжалваното решение в т. 1, в тире първо е посочено, че е налице отказ от верификация на сумата от 105 607,76 лв., която представлява разходи по бюджетните перо 1 – разходи за възнаграждение. Тази сума вече веднъж е верифицирана с индивидуален административен акт от същия този орган в хода на самото изпълнение на проекта и след като имаме верифицирана сума с надлежен акт на УО, който акт е влязъл в сила считам, че не е допустимо същият въпрос да се пререшава по същество. Тоест, ако под някаква форма съответните суми следва да бъдат възстановени считам, че те трябва да бъдат описани като финансова корекция, а не като отказ за верификация.

На второ място считам, че е налице противоречие между т. 2 и 3 на решението, касаещи предоставяне нормалното му плащане по проекта, което е обезпечено с предоставяна от бенефициента банкова гаранция. УО твърдя, че от предоставеното авансово плащане в размер на 155 003,76 лв., верифицира сумата от 44 528,48 лв., т.е. остатъкът, който е за разликата от 110 475,28 лв., УО следва да не верифицира и съответно да предяви банкова гаранция за този размер. Но въпреки това, УО предявява банковата гаранция в пълния нейн размер, за цялото авансово плащане, като не обосновава защо предявява банковата гаранция в целия размер, след като веднъж казва, че една част от сумата по авансовото плащане респективно гаранцията е верифицирана.

И следващият трети порок е в т. 4 на решението – там УО се позовава на разпоредбата на чл. 43 от Наредба № Н-3/22.05.2018 г., като не посочва точно хипотезата, по която следва да се отнесе въпроса по финансова корекция, тъй като чл. 43 препраща към чл. 35, ал. 1, т. 1 и 2 където имаме две различни хипотези на възстановяване на суми. Тоест, дали сумата подлежи на възстановяване като индивидуална финансова корекция, или пък тя е платена недължимо, без основание или на отпаднало основание. И тъй като мотивите на административния орган няма как да бъдат извеждани по тълкувателен път, чрез допускания считам, че това представлява също съществено процесуално нарушение и на тази база решението, заедно с писмото да бъдат отменени. Претендирам разноски, за което представям списък. Ще помоля, както казах за срок за писмени бележки, в който подробно да обоснова възраженията си, които съвсем накратко изложих.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на жалбоподателя за писмени бележки в 14-дневен срок от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,01 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: